

Ovčica.

Pase se ovčica bela,
Skače sem ter tja vesela;
Ob grmiču travo muli,
Kosmek volne se jej spuli.

Tiček gnezdo v vrhu stavi,
Spazi kosmiček in pravi:
»Mehka volna ta bo zame«;
Skoči in jo v kljunček vzame,

V gnezdo nese vrhu veje,
Da mladičem bo gorkeje.
Gnezdo dela, zraven pôje,
In skrbi za mlade svoje.

J. Krek.

Spomladanska.

A, á, a! pómrad je prišla!
Vže ptičev petje se glasi,
Naznanja konec tužnih dni:
A, á, a! pómrad je prišla!

E, é, e! ure so zlaté!
Na delo urno, zdaj je čas,
To vse stvari učijo nas:
E, é, e! ure so zlaté!

I, í, i! zvonček že zvoní!
Iz spanja prebudi se spet
Otrokom v radost mnogi cvet:
I, í, i! zvonček že zvoní!

O, ó, o! to je kaj lepó!
Da se na travniku igram,
Tovaršev ljubih dost imam:
O, ó, o! to je kaj lepó!

U, ú, u! čast za vse Bogu!
On kinča s cvetjem vso zemljó,
Pošilja solnčice topló:
U, ú, u! čast za vse Bogu!

—va.

Muhasti deklamator.

Ko zjutraj pozno spat gremo,
Zvečer pa zgodaj vstanemo:
Reči prečudne zró ušesa,
Strmeč poslušajo očesa.
Po zraku pujski pojejo
In v hlevu ptički krulijo.
Najlepši vonj puhti — kopriva,
Pod piščeta se koklja skriva.